

31974L0556

18.11.1974

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 307/1

DYREKTYWA RADY

z dnia 4 czerwca 1974 r.

ustanawiająca szczegółowe przepisy dotyczące środków przejściowych odnoszących się do handlu i dystrybucji produktów toksycznych i działalności w tym zakresie, związanych z profesjonalnym wykorzystaniem tych produktów, z działalnością pośredników włącznie

(74/556/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 49, 54 ust. 2, art. 57, 63 ust. 2, art. 66 i 235,

uwzględniając ogólny program zniesienia ograniczeń swobody przedsiębiorczości ⁽¹⁾, w szczególności tytuł V akapit drugi i trzeci,

uwzględniając ogólny program zniesienia ograniczeń swobody świadczenia usług ⁽²⁾, w szczególności tytuł VI akapit drugi i trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽³⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

oprócz przepisu o zniesieniu ograniczeń programy ogólne przewidują, że należy przeanalizować, czy tego rodzaju zniesienie ograniczeń powinno zostać poprzedzone, przeprowadzone

jednocześnie z lub uzupełnione wzajemnym uznaniem dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji poprzez koordynację przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, dotyczących podejmowania i wykonywania danych czynności oraz czy, w miarę potrzeb, należy zastosować środki przejściowe poprzedzające tego rodzaju uznawanie czy też koordynację; niektóre dyrektywy Rady dotyczące osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług zapewniają przyjęcie dyrektyw dotyczących wzajemnego uznania w odniesieniu do czynności związanych z handlem i dystrybucją produktów toksycznych oraz czynności umożliwiających profesjonalne wykorzystanie powyższych produktów;

w szczególności dyrektywa Rady 64/427/EWG z dnia 7 lipca 1964 r. ustanawiająca szczególne zasady dotyczące środków zapewnionych w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek w przemyśle produkcyjnym i przetwórczym należącym do grup głównych ISIC 23-40 (przemysł i rzemiosło) ⁽⁵⁾ oraz dyrektywa 68/336/EWG z dnia 15 października 1968 r. ustanawiająca szczególne przepisy dotyczące środków przejściowych w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek w przemyśle artykułów żywnościowych i napojów (grupy główne ISIC 20 i 21) ⁽⁶⁾, nie wyłączają wykorzystania produktów toksycznych w ramach wykonywania działalności, do których się odnoszą; środki przejściowe przewidziane w niniejszych dyrektywach są również odpowiednio stosowane do wykorzystania tego rodzaju produktów, jeśli wymaga tego wykonywanie tych działalności;

dla działalności dotyczących handlu i dystrybucji produktów toksycznych oraz działalności obejmującej profesjonalne wykorzystanie powyższych produktów, włącznie z czynnościami

⁽¹⁾ Dz.U. 2 z 15.1.1962, str. 36/62.

⁽²⁾ Dz.U. 2 z 15.1.1962, str. 32/62.

⁽³⁾ Dz.U. C 63 z 28.5.1969, str. 21.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 10 z 27.1.1970, str. 23.

⁽⁵⁾ Dz.U. 117 z 23.7.1964, str. 1863/64.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 260 z 22.10.1968, str. 12.

pośredników, niektóre Państwa Członkowskie w pewnych wypadkach wymagają, aby osoby zaangażowane w jakąkolwiek działalność tego rodzaju posiadały pewne umiejętności potwierdzone kwalifikacjami lub dyplomami, podczas gdy inne Państwa Członkowskie nie nakładają żadnych szczególnych wymagań, lecz tylko podporządkowują postępowanie z materiałami toksycznymi i ich przechowywanie pewnym specjalnym wymaganiom; w tej sytuacji nie jest możliwe wprowadzenie wymaganej koordynacji w tym samym czasie co wprowadzenie zakazu dyskryminacji, zważywszy, że tego rodzaju koordynacja musi zostać wprowadzona w terminie późniejszym;

wobec braku natychmiastowej koordynacji mimo wszystko wydaje się pożądane ułatwienie osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności, o której mowa, poprzez przyjęcie środków przejściowych, przewidzianych w programach ogólnych, w szczególności zmierzających do uniknięcia szczególnych utrudnień dla obywateli Państw Członkowskich, w których podejmowanie tego rodzaju działalności nie podlega żadnym ograniczeniom;

w celu zapobieżenia powstawaniu tego rodzaju utrudnień głównym celem środków przejściowych powinno być uznanie za wystarczające kwalifikacje do podjęcia omawianej działalności w przyjmujących Państwach Członkowskich, które stawiają wymagania dotyczące podejmowania tego rodzaju działalności, faktu, że działalność prowadzona w Państwie Członkowskim Wspólnoty innym niż przyjmujące Państwo Członkowskie przez odpowiedni i wystarczający czas, by zapewnić, iż dana osoba posiada profesjonalną wiedzę odpowiadającą kwalifikacjom wymaganym od obywateli wyżej wymienionego kraju, z punktu widzenia niebezpiecznego wpływu, jaki produkty toksyczne mogą wywierać na zdrowie ludzi, zwierząt i roślin, bezpośrednio lub pośrednio poprzez środowisko naturalne;

w świetle zróżnicowanych cech produktów toksycznych i zróżnicowanego poziomu ich toksyczności w odniesieniu do zdrowia ludzi, zwierząt i roślin wiedza o skutkach powodowanych przez te produkty albo doświadczenie w posługiwaniu się nimi nie mogą być efektywnie uznawane za dowód równoważnych kwalifikacji do dystrybucji lub profesjonalnego wykorzystania innych takich produktów lub wszelkich produktów tego rodzaju; z tego względu przyjmujące Państwo Członkowskie musi posiadać prawo ograniczenia zakresu środków przejściowych w odniesieniu do produktów, które składają się z tych samych aktywnych materiałów lub wywierają podobny wpływ na zdrowie ludzi, roślin i zwierząt, bezpośrednio lub pośrednio poprzez środowisko naturalne;

w zakresie, w jakim w Państwach Członkowskich podejmowanie lub wykonywanie omawianej działalności uzależnione jest także w przypadku pracowników najemnych od posiadania wiedzy ogólnej, handlowej lub profesjonalnej, niniejsza dyrektywa powinna również mieć zastosowanie do tej kategorii podmio-

tów, w celu zniesienia przeszkód ograniczających swobodę przepływu pracowników, a zatem w celu uzupełnienia środków przyjętych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników we Wspólnocie ⁽¹⁾;

z tego samego powodu przepisy odnoszące się do udowodnienia dobrej reputacji oraz udowodnienia braku uprzedniego bankructwa powinny również obejmować pracowników najemnych;

główny cel środków przewidzianych w niniejszej dyrektywie zniknie, gdy nastąpi koordynacja warunków dotyczących podejmowania i wykonywania omawianych działalności oraz wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innego rodzaju posiadanych kwalifikacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie przyjmują środki przejściowe określone w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do swobody przedsiębiorczości lub świadczenia usług na ich terytoriach przez osoby fizyczne i spółki określone w tytule I programów ogólnych (określane dalej „beneficjentami”), pragnące zajmować się działalnością określoną w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Omawiane działalności stanowią działalności określone w dyrektywie Rady 74/557/EWG z dnia 4 czerwca 1974 r. w sprawie osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek oraz pośredników zajmujących się handlem i dystrybucją produktów toksycznych ⁽²⁾.

Niniejsza dyrektywa obejmuje również działalność dotyczącą profesjonalnego wykorzystania produktów toksycznych w takim zakresie, w jakim tego rodzaju działalność została lub zostanie zliberalizowana przez następujące dyrektywy:

- dyrektywa Rady 65/1/EWG z dnia 14 grudnia 1964 r. ustanawiająca szczególne przepisy zmierzające do osiągnięcia swobody świadczenia usług w rolnictwie i ogrodnictwie ⁽³⁾,
- dyrektywa Rady 67/654/EWG z dnia 24 października 1967 r. ustanawiająca szczególne przepisy zmierzające do osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek w leśnictwie i przy wyrębie lasów ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 307 z 18.11.1974, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 1 z 8.1.1965, str. 1/65.

⁽⁴⁾ Dz.U. 263 z 30.10.1967, str. 6.

- dyrektywa Rady 71/18/EWG z dnia 16 grudnia 1970 r. ustanawiająca szczególne przepisy zmierzające do osiągnięcia swobody przedsiębiorczości w odniesieniu do osób pracujących na własny rachunek w zakresie świadczenia usług rolniczych i warzywniczych⁽¹⁾,
- dyrektywa Rady 74/.../EWG z..... dotycząca osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do różnorodnej działalności osób pracujących na własny rachunek (z wyjątkiem grup głównych ISIC 01-85) w odniesieniu do działalności wskazanych w niniejszej dyrektywie, które należą do grupy ISIC 859 i które wiążą się z wykorzystywaniem produktów toksycznych.

3. Środki przejściowe mają również zastosowanie do osób wykonujących jako pracownicy najemni działalności określone w ust. 2, jak również art. 7 ust. 1-4 dyrektywy Rady 74/557/EWG.

Artykuł 2

W przypadku gdy w Państwie Członkowskim podjęcie lub wykonywanie jakiegokolwiek działalności wymienionej w art. 1 ust. 2 akapit pierwszy uzależnione jest od posiadania wiedzy i umiejętności ogólnych, handlowych lub profesjonalnych, niniejsze Państwo Członkowskie przyjmuje za wystarczający dowód takiej wiedzy i umiejętności fakt, że dana działalność wykonywana była w innym Państwie Członkowskim przez następujące okresy:

- a) pięć następujących kolejno po sobie lat jako niezależna jednostka lub na szczeblu kierowniczym, gdy działalność tego rodzaju nie została zakończona wcześniej niż dwa lata przed dniem złożenia wniosku określonego w art. 4 ust. 2;
- b) dwa następujące kolejno po sobie lata jako niezależna jednostka lub na szczeblu kierowniczym, gdy beneficjent jest w posiadaniu świadectwa umiejętności i kwalifikacji dotyczących danej działalności, uprawniającego do wykonywania działalności handlowej lub dystrybucyjnej produktów toksycznych w Państwie Członkowskim pochodzenia lub Państwie Członkowskim, z którego przybywa;
- c) trzy następujące kolejno po sobie lata jako niezależna jednostka lub na szczeblu kierowniczym, gdy beneficjent udowodni, że w zakresie danej działalności przeszedł uprzednio szkolenie potwierdzone świadectwem uznawanym przez państwo lub akceptowanym przez kompetentną organizację zawodową lub związkową za w pełni spełniające jej wymagania;
- d) trzy następujące kolejno po sobie lata jako jednostka podległa, jeśli beneficjent posiada świadectwo umiejętności i kwalifikacji dotyczące danej działalności, uprawniające go do wykonywania działalności handlowej lub dystrybucyjnej

produktów toksycznych w Państwie Członkowskim pochodzenia lub Państwie Członkowskim, z którego przybywa;

- e) cztery następujące kolejno po sobie lata jako jednostka podległa, jeśli beneficjent udowodni, że w zakresie danej działalności przeszedł szkolenie potwierdzone świadectwem uznawanym przez państwo lub akceptowanym przez kompetentną organizację zawodową lub związkową za w pełni spełniające jej wymagania.

Niniejszy artykuł dotyczy jedynie handlu produktami toksycznymi i ich dystrybucji w opakowaniu, które to produkty przeznaczone są do dostarczenia użytkownikowi końcowemu w opakowaniu oryginalnym.

Artykuł 3

W przypadku gdy w Państwie Członkowskim podjęcie lub wykonywanie jakiegokolwiek działalności określonej w art. 1 ust. 2 akapit drugi uzależnione jest od posiadania wiedzy i umiejętności ogólnych, handlowych lub profesjonalnych, niniejsze Państwo Członkowskie przyjmuje za wystarczający dowód takiej wiedzy i umiejętności fakt, że dana działalność wykonywana była w innym Państwie Członkowskim przez następujące okresy:

- a) sześć następujących kolejno po sobie lat jako niezależna jednostka lub na szczeblu kierowniczym, gdy działalność tego rodzaju nie została zakończona wcześniej niż dwa lata przed dniem złożenia wniosku określonego w art. 4 ust. 2;
- b) trzy następujące kolejno po sobie lata jako niezależna jednostka lub na szczeblu kierowniczym, gdy beneficjent jest w posiadaniu świadectwa umiejętności i kwalifikacji dotyczącego wyżej wzmiankowanej działalności, uprawniającego do wykonywania działalności w zakresie profesjonalnego wykorzystywania produktów toksycznych w Państwie Członkowskim pochodzenia lub Państwie Członkowskim, z którego przybywa;
- c) cztery następujące po sobie lata jako niezależna jednostka lub na szczeblu kierowniczym, gdy beneficjent udowodni, że w zakresie danej działalności przeszedł szkolenie potwierdzone świadectwem uznawanym przez państwo lub akceptowanym przez właściwą organizację zawodową lub związkową za w pełni spełniające jej wymagania;
- d) cztery następujące kolejno po sobie lata jako jednostka podległa, jeśli beneficjent posiada świadectwo umiejętności i kwalifikacji dotyczące danej działalności, uprawniające go do wykonywania działalności obejmującej profesjonalne wykorzystywanie produktów toksycznych w Państwie Członkowskim pochodzenia lub Państwie Członkowskim, z którego przybywa;
- e) pięć następujących kolejno po sobie lat jako jednostka podległa, jeśli beneficjent udowodni, że w zakresie danej działalności przeszedł szkolenie potwierdzone świadectwem

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 11.1.1971, str. 24.

uznawanym przez państwo lub akceptowanym przez właściwą organizację zawodową lub związkową za w pełni spełniające jej wymagania.

Przepisy lit. a), c) i e) nie dotyczą działalności obejmującej profesjonalne wykorzystywanie niektórych wysoko toksycznych produktów wyszczególnionych poniżej:

- kwas cyjanowodorowy i jego rozpuszczalne sole,
- kwas fluorowodorowy i jego rozpuszczalne sole,
- akrylonitryl,
- płynny sprężony amon,
- bromek metylu,
- chloropikryna,
- fosforowódór i substancje mogące go uwolnić,
- tlenek etylenu,
- dwusiarczek węgla,
- czterochlorek węgla,
- trójchlorooctonitryl.

Do celów stosowania przepisów określonych w lit. b) oraz d) do wyżej wymienionych wysoko toksycznych produktów świadectwo umiejętności i kwalifikacji musi określać produkt lub produkty, które beneficjent ma prawo wykorzystywać w Państwie Członkowskim pochodzenia lub Państwie Członkowskim, z którego przybywa.

W takim przypadku działalność beneficjenta nie powinna kończyć się wcześniej niż dwa lata przed dniem złożenia wniosku określonego w art. 4 ust. 2.

Artykuł 4

1. Uznaje się, że dana osoba prowadzi działalność na szczeblu kierowniczym w rozumieniu art. 2 i 3, jeżeli prowadziła taką działalność w przedsiębiorstwie przemysłowym lub handlowym w niżej wymienionym zakresie zatrudnienia:

- a) jako kierownik przedsiębiorstwa lub kierownik oddziału przedsiębiorstwa, lub
- b) jako zastępca właściciela lub kierownika przedsiębiorstwa, w przypadku gdy stanowisko takie wiąże się z taką samą odpowiedzialnością, jaką przyjmuje na siebie właściciel lub kierownik reprezentowanego przedsiębiorstwa, lub
- c) na stanowisku kierowniczym, na którym zakres obowiązków obejmuje handel lub dystrybucję produktów toksycznych oraz odpowiedzialność za przynajmniej jeden dział przedsiębiorstwa, lub na stanowisku kierowniczym z odpowiedzialnością za wykorzystanie wyżej wymienionych produktów.

2. Dowodem na to, że warunki ustanowione w art. 2 i 3 zostały spełnione, jest zaświadczenie wydane przez właściwe władze lub jednostki w Państwie Członkowskim pochodzenia lub Państwie Członkowskim, z którego przybywa dana osoba, który osoba ta powinna dostarczyć jako załącznik do wniosku o zezwolenie na wykonywanie danej działalności lub kilku rodzajów działalności w przyjmującym Państwie Członkowskim, które tego

rodzaju zezwoleń wymaga. Zaświadczenie określa, gdy jest to właściwe, czy w Państwie Członkowskim pochodzenia lub Państwie Członkowskim, z którego przybywa dana osoba, nadanie uprawnień ogranicza się do podjęcia działalności związanej z dystrybucją produktów toksycznych lub działalności obejmującej profesjonalne wykorzystanie tego rodzaju produktów, a także czy niektóre produkty toksyczne są wyłączone z wyżej wspomnianej działalności.

3. Państwa Członkowskie obowiązane są wyznaczyć, w terminie określonym w art. 7, organy właściwe do wydawania takich dokumentów lub zaświadczeń i niezwłocznie poinformować o tym inne Państwa Członkowskie oraz Komisję.

Artykuł 5

W przypadku gdy w Państwie Członkowskim pochodzenia lub Państwie Członkowskim, z którego przybywa dana osoba, kwalifikacje ustanowione w art. 2 i 3 lub zaświadczenia określone w art. 4 ust. 2 uprawniają jedynie do podjęcia działalności związanej z dystrybucją produktów toksycznych lub działalności obejmującej profesjonalne wykorzystanie tego rodzaju produktów lub wyłączają niektóre produkty toksyczne z niniejszych rodzajów działalności, Państwo Członkowskie, w którym ma zostać podjęta działalność, może zastosować na swoim terytorium takie same ograniczenia, jak również wyłączyć z działalności obejmującej profesjonalne wykorzystanie produktów toksycznych produkty, które zawierają tę samą substancję aktywną, co produkty wyłączone przez kwalifikacje i zaświadczenia, lub które powodują podobne zagrożenia dla życia ludzi, zwierząt i roślin, bezpośrednio lub pośrednio poprzez środowisko naturalne.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa jest stosowana do dnia wejścia w życie przepisów dotyczących koordynacji krajowych przepisów prawnych dotyczących podejmowania i wykonywania danych działalności.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie środki konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy w ciągu sześciu miesięcy od daty jej ogłoszenia i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy, o czym Komisja informuje pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 4 czerwca 1974 r.

W imieniu Rady

J. ERTL

Przewodniczący